

Brev från och till medlemmar av familjen Gjörwell, växlade åren 1780-1811 E...

Gjörwell, Carl Christoffer,

HS Ep. G 12:1

National Library
of Sweden

Till Herr Hofhandlaren Joh. Nicl. Lindahl
i Norrköping

Stockholm, den 16 Apr. 1793.

158

De här, Alderkäraste John, kommer nu, enligt mit löfte, tagandes hela
den Politiska ~~historiska~~ uppenbarelle-boken, hvilken dock nedlagges uti
Karnotatis Tempel, d.ä. uti Tyfplatenhetens Arkiv, till dess Svenska Tryck-
fihetens Sol till åter dessa Samningars framträdande och kringvandrande
ljusa middagen. Imidlertid fördu, värlige vän, at jag anförtror Dig det ena
Nymet efter det andra emot mig själv; så at om Du, i afseende på löfvet
af mine store Rikedomar, skulle finna för godt at förkosta mine dagar
medelyt et politiquement ameneradt Förvisnings-bref till Sal. Messenia
Residentia på Cajaneborg, så har Du nu därtill alla välbestälda Medel i
händer. Jag tror imidlertid så till fullo på Dig och det Profusa Ödödra Partet,
vördige Fadren Samuel och yngamle Brodern John, at de också måga få
frudera uti denne Codex & impresus & manuscriptorus; men sedan lägges
den till sin behöriga Hvila.

Immerligen smärtar mig den tidne Förlusten på Gotthland, och fruktar, at
också det Skandelöhus kan taga någon Skada vid de stora och täta fall, som
redan timat och än vidare löpa tima på Daurjerne i London, Amsterdam och
Hamburg. Fransyska Nationen, som hade kunnat frigöra och välförä
Människja-Slägtet uti hela Europa, har däremot, lofsad ifrån alla militariske
och politiska Örand, nu blifvit lit och alla andra Nationers Hägaris. Allt det
öfrälse-blod, som runnit, alla de ytterste Skärvar, som måste utpressas ur
den fattiges Böja -- ack! min Själ plagad på hvar gång, när jag läser
Tyfka Posten. Blott et enda Exempel: Österrike, blottadt genom det orätta
mätiga och olyckliga Turskiska Kriget, måste nu föra et nytt och vida
Koffamare Krig. Adelmödigt - nej i skyldigaste mätto hafva Herrar och
Pretater uti denna vidsträcktta Monarchie fränkt, nej återbrunt till Skatt,
Kamären så kallade Sons gratuits eller frivilliga Kungs-gädder, dock för en
gång, at de gå ändå knäpt till 1 Million fl. med an Arméen i fält kostar
Käffaren uti hvarje Månad 6 till 7 Millioner. Svår spola väl dessa så
hiskeliga Penninge-Summas tagas, om ej utur den arbetande Slapend
Stad och på Land Svett och Nöda? Nu slut komma Konungarne at regera
öper Folködda Länder, öper fattige, dels fruktande, dels förbannande Slapvar.

Känlig

Skärlig Politikk! Hade man icke drivit Transeerne till ypperligheter, Försvifvan och Kafvier, eller hade man ändå tillåtit dem det stora nöjet, at förgjöra sig spelfve; så hade de omedelstid Segerat herna i Frid, och sedan i behaglig tid med ringa Kostnad fåt dela det magtlösa Kopvet: nu nedervägas allt, och genom Strömar af ofskuldigt Blod skal en ny Skonn resa, genom kända Skattkamrar af Guld skal en öfverländske Järn-spira frindas. Sådun är ämningene utspigten. För jag tid, skal min John få i Skandisk en Pass-Possenor till vår Thamsi omus, författad af Lerne Wieland och Lampe, rörande den utländska Stats-Klockheten.

Tack för den Bibliographiska Uplysningen, rörande Norrköpings Annalerne. Men till mit ärbara skall hörer ty värr! mycket Gräl. Frågar följden till vidare: 1) Huru länge räcker Hr Odumet veckoblad i 8? — 2) Med hvilket är bejude Hr Raam endöpa veckobladet till Tidningar? — Nu ser jag, at vi också regaleras med Nya Tidningar ifrån Norrköping, men tryckta uti Linköping. Hvilken är Redacturen af dessa begge sublima Dag-papper eller, som tände vara det samma: hvilken öfversätter utänkas Nyheterne utur de alltonaiska Fövärdigheterna?

Jä visserligen önskade jag en snar afnämare till Duffon in bio, hållt jag har dem tillfjelt et directe Interesse; men jag misströfar allt mera. Sen tonde Dand af Foglarna, Hr Othos Uplaga i 8, har redan anträdt Resan ifrån Regerings-gatan till Stora Nygatan; så at jag hoppas de aldrafotaste Kräken skola frast uti sin vidare flygt hinna till det vackra, så löfrike Norrköping. Jag äger ej mer än detta enda Dand, hvilket jag köpte bara för at dermed öka mina Pastorale Glädje-flunder: ty at sitta under den lummiga Eken eller Lindan, höra Fogel-skarnens dwitter och läsa om Nättergalen, jag skulle tro: det smakar godt.

Nästa Post får Du läsa höi Herr Professor diden nya Devis af min Skanderffo både Smille och Hjerta. At Hr deopold lefver och skrifer åter med egeru Skand iistyggar bilagde Osillet. Det kan ingen annan vara, än Kongl. Sekretären och General-Post-Directuren Kellgren, som inridit genom den till en äreport så mästerligen utsporrade Galgen; men okänt vore det, om gamle Justitia-Cancelleren Älfspråle, enligt allmänna förfätran, gripit sig an at vara Läder till det sublima uti literaturen. Skada, at gamle Poeter icke bättre

Landet är fader, uti Menighaternes Begrep och skänklar utrotade. Sålides måja både de fundera och vi bedja Gud förgörna oss för et Ja-läro

4; så fram till Skandinavien och sedan till en gång för alla gina fria ögon igen denna och alla värt genomföra Resan; ty Skandinavien kanna underkastad sig till Skandinaviens, hvilka för bira utur et dyrfu och alla öfvergått samhällem förklar; men befröja de som de nu ja mycket nybegagnat genomskanningerne om Naturnas värt förändringar af Skandinaviens öfver och befröja wiktiga öfvergått at vara nybegagnat och wiktiga

studera sin Politica, så at de veta höra up i rättan tid med Fikandet efter
nya, men merändels under deras händer förvisande Lagrar: ty senilis vena och
senilis amor komma på et ut. Kan icke en gammal Skald roa sig at den yngres
glada Sväden, äfven som en gammal man bör roa sig at ungdomens lekar och
Skalkstycken. Så gör åtminstone jag. Efter man icke kan njuta evinnerligen,
så minnes man ändå alltid med glädje sin egen framflutna ungdom, och unnar
med nöje de nu florerande Ynglingar och Flickor njuta lif och glädje. Jag läser gerna
uti glada Böcker, ser gerna glada ögon, hörer gerna glada äfventyr förtäljas. Dessför-
en icke sagt, at jag är en ogyldagtig människa. Nej! Hagedorn har lärt mig och andre
iika så läravgtige:

Ihr Dichter!

... singt von mildem Leben,
Von Rosenreichen Hecken,
Von Frühling und von Tänzlen,
Von Freundschaft und von Liebe;
Doch höhnet nicht die Gottheit,
Nuch nicht der Gottheit Diener,
Nuch nicht der Gottheit Tempel.
Verdienet, selbst im Scherzen,
Den Namen echter Weisen.

Har sak för sig; och se den Författaren som ripet ner en kyrka, för at deraf bygga
sig i stället et Lusthus: de behöfras begge här i lifvet, och om man uti begge lever
efter förmågan, så lever man bäst. At vara gammal, at dageligen sakna en dosjö
af lifskraft, at häröfver anställa hjertängliga Retrakteller; det är at allt för
tidigt bygga förtroende med Döden och Förgängelsen: alt nog, när man får lefrat,
at man til slut kan säga med min Mandorf uti hans sköna Conte pastoral: Lysis
& Thémire, sedan han lärt gamle Herden Palemon välsigna desse begge sig älskande
och snart förenande:

O Mort! tu neus fermes mes débilis paupières:
g'ai senti, j'ai goûté la joie de le bonheur.

Läter den gode Gudens, som öfverhopat mig ringa, til få föga dytka födde man, med
sådä ovanligt stora och likjom alt mera tilltagande dyktjäligheter ^{mig at jag} slumra sommaren; så
fogar han väl att få til degra dess, at få i Norrköping omfamna så ömt älskade barn.
När den tiden kommer, skole vi då och närmare förtjusna tankan och känslan med
detta så lilla möte. Kalla imidlertid, aldärmåsta Vän, Lilla Söta Stafva. Jag lever och där
Bägges

Liljunge os klgifnaste

Lappa G.

Corrigenda.

... måtte mer än deli
... jag sedan me
... igenom, så fin
... här följande
... Drefen

... den 28 ha
... Regenta
... och
... för

Drumhinda

... taver

... heang

... Kun

... hj

... Deltaga

... Calle

...

... te

... i

... 2pro

... i

... Depala

Handwritten notes at the bottom of the page, possibly a signature or date.